

A nyár

Narkolog – Szigetlezáró körkép

Anyagismeret, rítuscseré vagy speciális informatív szóróanyagok szőlőcukor szopogatása közben? Nincs legjobb módszer.

Fitt nesz

Van az a pillanat, amikor végleg elegendő lesz a tornyosuló kilóból, a túlsúlyból, a hátfájásból, az önbizalom egyre csökkenő méretéből, és mindent felborítva ezt kiáltod: mostan már igenis, de kezdek valamit magammal!

A hön várt nyáááár...

Lavór, kiskád, folyó, tópart; úszás, bicajozás, erdőjárás...

Állampolgári részvétel hete

A Central and Eastern European Citizens Network tagországai és tagszervezetei felhívással fordulnak mindazokhoz, akik fontosnak tartják a közösségi alapú társadalom kialakulását és ezért tenni is képesek/hajlandók, hogy legyenek alakítói vagy résztvevői az Állampolgári Részvétel Hete nemzetközi eseményeinek!

Levél a Magyar Gárdának

Intelligens, kommunikatív, konstruktív, innovatív, optimista

Mentrópia álláspályázat

Ha fent felsorolt tulajdonságokból legalább három jellemző rád,
érdemes pályáznod szerkesztőségünk üres pozícióira!
Az állampolgár lapja bővíti csapatát,
hogy szeptembertől újult erővel működhessen a jövő
értelmiségének kiadványa.

Ha hiszel a média erejében, mit és hogyan közvetít a nép felé...
Ha hiszel egy értelmesebb világ lehetőségében...
Ha hiszel az egyén erejében...

<http://mentropia.2722.hu/mentropia.pdf>

Ha felkeltettük érdeklődésed két pozícióra jelentkezhetsz:

Újságíró:

szöveges önéletrajzod és két cikked

Rovatvezető:

szöveges önéletrajzod és a rovattartalmi, -vezetési elképzeléseid és egy cikked

Sajtókapcsolati munkatárs:

szöveges önéletrajzod (kiemelve érdeklődési körödet, kapcsolati hálódát), illetve a pozícióról alkotott elképzeléseid

elküldésével a sablikh@gmail.com címre.

Előnyt jelenthet:

- +origami-ismeret
- +műszaki érdeklődés
- +az élet szeretete

Amit kínálunk:

- +Aktív részese lehetsz a médiamegújítási folyamatnak.
- +Meghallgatjuk a véleményed.
- +Önkifejezés, kreativitás, lehetőség.

A világ veled lesz teljes!
Új-gondolkodókat keresünk.

Kedves Olvasó!

Köszönjük, hogy még így nyáron is kezébe, monitorára veszi lapunkat. A meleg, a szünet minket is megtépezt...

De nincs kedvem kesergővel indítani.

Szeretném, ha ezen a számon is jól szórakoznának!

Van benne minden: szex, drog, mozgás, élmények, vers, állampolgári aktivitás!

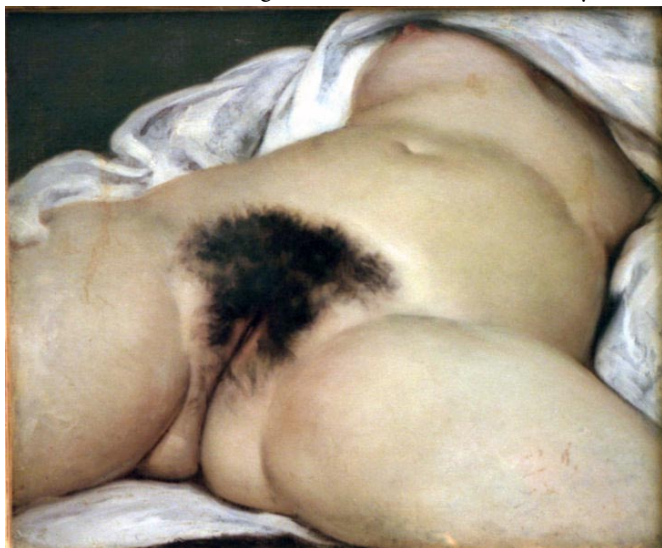
A lap különlegessége, hogy még soha ennyire erős bulvárblokkunk nem volt, és ebben jelenik meg először a szerkesztőségi hirdetésünk, melyben új tagokat keresünk! Ezt megtehetjük, mert az elmúlt időszak során sikerült kialakítanunk a Mentrópia stabil háttérét. Ami persze nem azt jelenti, hogy az egyesületünk bejegyezték. Mert míg mások egyenruhás félkatonai szervezetet alapítanak, nekünk egy közhasznú kulturális egyesületbe is majd' beletörök a bicskánk. Szóval nyár van. Lazítsanak!

Gondolkodtató kikapcsolódást!

Sablik Henrik
főszerkesztő

bulvárblokk

Gustave Courbet: A világ eredete, 1866, Musee D'Orsay, Párizs

“Nincs mit tenni, le kell vetni, meleg van, hát szellőztesd ki! Ha kíváncsi vagy, kérj csak bátran tanulni jó, nyitva gátam.” - éneklé Eva (33), aki tapasztalatlan barátja kérésére tárja fel rejtett kincseit.

Tartalom

Narkolog	4
Fitt nesz	7
A hön várt nyááár	8
Rimbatár	8
Tábori élménybeszámoló	9
Állampolgári Részvétel Hete	11
Tüspöngés helyett	12
Levél a Magyar Gárdának	13
Az oroszról és egérről	14

A lap szerkesztésénél arra törekedtünk, hogy egy átlagos tintasugaras nyomtatóval is esztétikus képet és jó minőséget kapjon az olvasó, ha szeretné magával vinni, internet-hozzáféréssel nem rendelkezők számára megmutatni. Bárkinek bármilyen jogát megsértettük, kérem, értesítsen minket, hogy korrigálhassuk hibánkat!

NARKOLOG – Szigetlezáró körkép

Nem hasonlított ez a világ egyetlen más országára sem. Csupa gyerek lakott benne, a legidősebbje tizennégy éves, a legfiatalabbja alig nyolc. Az utcák harsogtak a vidámságtól, lármától, zenebonától. Játék játékot kergetett: labdázta, karikáztak, kerékpároztak, falovon lovagoltak, hintalovon hintáztak, fogócskáztak, kergetődztek, bohóckodtak, énekeltek, bukfenceztek, táncoltak, cigánykerekeztek, játékkarddal, játékpuskával masírozta, kacagtak, kiabáltak, ordítottak, üvöltöttek, tapsoltak, füttyültek, kukorékoltak, kotkodácsoltak; olyan iszonyatos láрма volt, hogy az embernek be kellett fognia a fülét, ha nem akart megsüketülni. A tereken mindenütt sátrak álltak, bennük színielőadás folyt, gyerekek voltak a színészek, gyerekek a közönség is; reggeltől estig folyt az előadás, és reggeltől estig valamennyi színház zsúfolva volt.

(Carlo Collodi: Pinokkió)

fotó: Kellényi Kata

1997-ben jártam először a Szigeten. Emlékszem, mert a Prodigy-t szeretjük volna látni, de nem jött el. Emlékszem az első szigetlakóval folytatott beszélgetésre is:

- Sziasztok! Van egy kis aprótok?

- Ne haragudj, de nincsen.

- Ne vicceljetez már, látszik, hogy tele vagytok, mint a déli busz!

Zsembembe nyúltam, hogy az aprók közül kivégyem, amelyik legelőször a kezembe akad.

- Tessék - és egy százast nyújtottam neki.

- Kö... köszi! Istenek vagytok! A nevem Patkány! Ha bármi kell itt a Szigeten, akkor szóljatok! - s a szakadt punk szemében hála csillogott.

Később érttem csak meg, hogy a Sziget negyedik napjára, frissen mosott ruhában, zselével belőtt hajjal kimenni veszélyesen feltűnő jelenség.

Maga a Sziget csalódás volt. Mivel csak egy napra vettünk jegyet, már korán, tíz órakor szívtuk a poros levegőt, csodálkoztunk a szétdobált műanyag poharakon, és azon is, hogy nem lehet kaját kapni. Így utólag visszanezve, igencsak kezdők voltunk. A délelőtt a regenerálódásé. Az emberek alszanak, a diákkubikusok szemetet szednek, az árusok a készleteiket töltik. Az élet csak délután indul újra a Szigeten.

Emlékszem az első gondolatokra, amikor megpróbáltam megfogalmazni, mit is jelent a Sziget. Pinokkió Játékkországa jutott az eszembe. Ahol mindent szabad, mindent lehet. Senki és semmi nem von felelősségre, csak a fiatalok együtt, csak a szórakozás. S ha a számárrá változás szó szerint nem is következik be, mint a mesében, vannak, akiknek elég pár óra, hogy a legális, illegális tudatmódosítóktól állattá változzanak. S a rendezvény végén a kocsisnak sem kell azzal vesződni, hogy a piacon eladja az igavonókká vált gyerekeket, mert a hasznát már a játszás közben meghozták. Költenek, gyűjtenek, esznek, isznak és befogadják a cégek egyre ötletesebb reklámjait. Részt vesznek benne, így a hirdetések élménnyé válnak, örök emlékké.

S ha már a vásárlóerő kiképzésénél járunk, nem véletlen, hogy az idén a hetijegyek 60%-a külföldön kelt el. Világhíres rendezvényünk ugyanis baromi olcsó. Másoknak. Az olaszok például nagyjából egyharmadából tudnak itt duhajkodni, mint sa-

ját országukban. Noha nemzetközi rendezvényhez egyáltalán nem méltó módon, az eurót nem fogadták el. Így muszáj volt váltani a Szigeten meghatározott 1:235 arányban. Ez pedig rablás – hiszen Budapesten a legrosszabb helyen is adtak 243 forintot 1 euróért. S a nyugta, amit váltás után kaptunk, sem volt megnyugtató. Talán érdemes lenne utánanézni, kinek a barátja volt a changeman...

Mi, magyarok nem tudnánk eltartani a Sziget VIP-jeit. Nem csak azért, mert inkább meghekkkeljük a jegyeket (az idén is legalább négy jegyátadás-technikával találkoztam), becsempésszük a piát és nem ellenőrzött ösvényeket kutatunk fel a bejutáshoz, hanem mert egyszerűen drága az egy hétre kifizetendő hetvenvalahányezer forint (belépő, kaja, pia) a pénztárcánknak. Jól mutatja az anyagi színvonal emelkedését, hogy az igazi punkok már csak a hídig jutottak el, s odabent, ha nem beszél az angolul, szinte már esélyed sem volt új ismeretségi megteremtésére.

Szóval sose nem is vágytam rá, hogy egy-két napnál hosszabb időt töltsék a Szigeten. Tavaly is csak egy munkalehetőség miatt jutottunk ki barátnőmmel. Persze lélekölő, embert megalázó robotmunkát kellett végezni egy kávésdobozban. De túléltük és megfogadtuk, többet ilyet soha. Az idén is egészen véletlenül akadtam egy hirdetésre, amiben a Kék Pont Drogkonzultációs Központ és Drogambulancia Alapítvány önkénteseket keresett partiszerviz (hogy pontosan mi is ez, a későbbiekben kifejtem) szolgáltatásához hetijegy és kaja ellenében a Szigetre. A feladat érdekesnek ígérkezett, az ajánlat

a drognál. (Nemcsak a bungee jumping, bármely más sport is.) Ugrás a semmibe – egy drogos életből egy nem kábítószeres világba való ugráshoz elszántságra, bátorságra és akaraterőre van szükség. [...]megcselekszi az ugrást, szimbolikusan is, a tárgyak elengedését az új, szermentes élethez. A rítus benne van. A rítus által kerül drogos állapotba, és egy másik által talán kiváltódik. Ezt adja a bungee jumping, a felejthetetlen élményt.

De 2006-ban is új, érdekes ötlettel rukkoltak elő: a plüssállat-simogatóval. Az örökbefogadás ára egy nyilatkozat. Ebben az örökbefogadónak egy drogmentes időtartamot kell felajánlania a tulajdonláshoz.

Sátrukat évről évre egyre többen keresik fel, munkájukat életrevalóan, vidáman végzik. A szigetlakók megítélése szerint hasznosak, a rendezvényre való a szervezet (Paksi Borbála, 2005-ös „Civil Falu” kutatás). Kijutásuk mégis kétséges volt. A Sziget rendezői az idén igencsak furcsán oldották meg a díjmentes szakmai jegyhez jutást a Civil Falu kis költségvetésű szervezetei számára...

Az új misszionáriusok

A Civil Falun túl, a Sziget techno-dzsungelében találhattuk meg a KÁBÓ-t, a Kékpont Ártalomcsökkentő Bázis és Oázist. Provokatív név, provokatív táblákkal.

A Kék Pont belátta, egyelőre nem lehet azzal számolni, a drogfogyasztók megtérnek és egyik napról a másikra leteszik a használt szert, ezért 1998-ban elindították a Kék Pont Partyservice-t, az ambulancia ártalomcsökkentő programját. Ezzel az elektronikus zenei szcénában jelennek meg, mert itt leginkább a jellemző a szintetikus kábítószeres nyakló nélküli fogyasztása. Ásványvízzel, szőlőcukorral, speciális informatív szórólapokkal, vitaminokkal és ásványi anyagokkal, pihenési (chill-out) lehetőséggel, valamint segítségnyújtással (partipara vagy rosszullett esetén) táboroznak le a partikon, hogy aki már volt olyan béna, hogy túlzásba vitte a drogozást, ne maradjon magára.

A KÁBÓ sátra mellett, egy buszban nappal tucsereprogram folyt, este pedig a helyszín átváltozott partiszervizzé. A díszítés mindössze néhány tábla volt. A házirendről - ez kevésbé kötötte le a figyelmet -, illetve a biztonságosabb belövés technikájáról és biz-

tonságosabb extasy-használatról találhattak írást az arrajárók. Első körben természetesen kábítószer-fogyasztásra való bujtogatásnak tűnhetnek az információk. De ez félreértés. Senki nem azért fog heroint szűrni a vénájába, mert elolvasta a legkevésbé testroncsoló módszert. Annál inkább jól jöhet annak a szerencsétlennek, aki már függ a szertől és karját már összevissza döfködtte. Ártalomcsökkentés. Vagyis, ha már muszáj drogot használnod, lehetőség szerint tedd azt a legkevésbé ártalmas módon. Itt dolgoztam három éjszakát.

Egyik éjjel volt egy kliensem – kliensnek hívjuk, aki kábítószer hatása alatt segítségért fordul hozzánk –, aki egy pohár víz után azt mondta, mi vagyunk az új misszionáriusok. Mi nem rontunk rá és tekerjük ki a kezéből a bogtyót. A kényszerből nem fog megváltozni. Egy embernek saját magának kell felismernie, és önmagának kell eldöntenie, mit tesz magával. Ha segítségre van szüksége, tudnia kell, hozzánk fordulhat, mert nem rekesztjük ki, nem hagyjuk magára. Van, akire számíthat. Vagy vegyünk például vasárnap esti skót barátunkat, akinek az „I’m sorry!”-n kívül egyetlen értelmes mondat sem hagyta el a száját, annyira kikészült valami szintetikustól. Leültettük. Inni kapott. Fél óra után már beszélgetni lehetett vele. Ez siker. Tudom, ettől még nem fogja holnap letenni a drogokat. De reménykedem, elgondolkodik. Egy tesztnél sokkal közvetlenebb élmény ott állni köztük. Látni, mit tesz velük, ha nem tudják, hol a határ. Hiszem, idővel mindenki kinövi a hétfégi szerhasználatot. S a Kék Pont PartyService célja, hogy addig a lehető legkevesebb fizikai és mentális sérülést kelljen elszenvedniük a partizóknak.

Sokan vannak, akik időt, energiát nem kímélve, akár ingyen is, sokféle módszerrel próbálják felnyitni az emberek szemét, tájékoztatni őket, alternatívákat adni, hogy minél kevesebben kerüljenek bele a drogfogyasztói spirálba. Anyagismeret, rítuscserre vagy speciális informatív szóróanyagok szőlőcukor szopogatása közben? Nincs legjobb módszer. Mindegyikre szükség van. Mindenkit más és más találhat meg.

A tizenötödszörré megrendezett Játékország véget ért. Veszteséges volt. A rendezők a többi fesztivál bevételeiből kipótolják hiányukat. A drogprevenciót, ártalomcsökkentést soha nem lehet abbahagyni. Akkor sem, ha pénzyelőnek tűnik.

Sablik Henrik

FITTT NIESZ

A nyár mindenkinek mást és mást hozott – van, aki nyaralni ment vagy éjt nappallá téve dolgozott. Van, aki Szigetelt és van, aki szigetelt, ki házat, ki csatornát – két elszánt nőszemély pedig kipróbálta a tornát.

Van az a pillanat, amikor végleg elegend lesz a tornyosuló kilókból, a túlsúlyból, a hátfájásból, az önbizalom egyre csökkenő méretéből, és mindent felborítva ezt kiáltod: mostan már igenis, de kezdek valamit magammal! Ám ez egyedül, ugye, nem az igazi, ezért miért ne bátorítanék még valakit, hogy velem együtt súlycsökkentésbe kezdjen?

Solyával elhatároztuk a nyár közepén, hogy eljárunk valahova tornázni. Ahol én lakom, ott két négyzetkilométeres körzetben van három fitnessklub és egy művelődési ház, ahol kondicionáló és zsírégető tornát tartanak. Gondoltam, ez utóbbi olcsó is, célravezető is, elvégre úgysí az ugrálás a fontos, segédeszköznek meg nem feltétlen kell lépcsőzőgép vagy méregdrága ellipszis-taposó – bőven megteszi egy szék, egy labda, vagy akár két félliteres, vízzel töltött pillepalack is. A lényeg úgysí a mozgás...

Fogtuk magunkat és elmentünk az első órára, megnézni, hogyan is megy ez, és tetszeni fog-e? Nem váltottunk még bérletet, óvatosak voltunk, de szinte azonnal megtetszett a dolog. Következő alkalommal már kiváltottuk az egy hónapos bérletet, amivel így majdhogynem féláron ugrálhatunk. De az anyagiak hagyján, ami igazán megéri, az az, hogy okosan és ügyesen megszabadulhatunk a fölös kilóinktól.

A kondicionáló és zsírégető torna egy hasznos egyvelege az aerobiknak, a sztepnek és az erősítő edzéssorozatnak. Alakformál és izmot fejleszt, kifejezetten ülőmunkában megfáradt, városi embereknek (továbbiakban homo urbanus) találták ki. Nemcsak nőknek, hanem férfiaknak is, már aki elég merész ahhoz, hogy egy csapat, jól kiképzett, harcos fitnesscsaj közé bekeveredjen. De nem kell félni, ez sem fog fájni, legfeljebb az izmoknak, ahogy mélyen felsóhajtanak időtlen idők óta átaludt álmukból, és részükké válik a természetes, mindennap fontos mozgás.

Általában egy ilyen edzés minimum egy óráig tart, természetesen lehet tovább is, ki mennyire bírja. Frissen kezdőknek nem ajánlott, előbb szokják meg az ugrálást, erősödést, fogyást. Heti háromszor egy-másfél óra bőven elegendő ahhoz, hogy a szervezet beleszokjon a tempóba, a zsír égjen, az alak formálódjon és a Nő végre jól érezze magát a bőrében.

Aki otthon is tud gyakorlatokat végezni, mert nincs szüksége külső bátorításra, a tömeg szolid nyomására, a jó példák direkt látványára - mert van annyi önfegyelme, akaratereje, hogy azt mondja, már pedig akkor is megcsinálom -, az bemelegítéssel kezdje el. Fontos a helyes ütemű, azaz nyolcadokat számoló zene, ami megszakítások nélkül egy órát képes folyamatosan szólni. Kocogás, ugrálás, fejkörzés, végtagok hajlítgatása és emelgetése, hogy a kívánt pulzusszámot elérjük, ez az eleje, amikor is a test szó szerint bemelegszik a torna további részéhez, az izmok és inak beleszoknak a mozgásba, így később nem érheti őket baj. Húsz percnél tovább nem érdemes, mert akkor stabilizálódik a pulzusszám, így onnantól kezdve lehet erősíteni az izmokat, alakítani a testünk természetes formáját. Húsz-harminc percig nem jut sor minden egyes izomra – hiszen gondoljuk el, több mint 250 izmunk van -, de a fő izmokat és izomcsoportokat együtt is meg lehet dolgoztatni. A végére maradt tíz-húsz percben lazítsuk el a megdolgoztatott testrészeket, hogy a zsírégetés a maga teljességében végbemehessen. Két alapszabály van igazán, amit érdemes betartani, hogy hosszú távú, hatékony eredményt érjünk el:

1. Az egész torna ideje alatt ügyeljünk a ki- és belégzésre, mert ez alapfeltétele a helyes izommunkának!
2. Ha görcsöl vagy fáj az izom, pihentessük, lazítsuk, masszírozzuk meg, de semmiképp ne erőltessük!

Segítségül lehet számunkra ez az anyag is:

http://www.b-m.hu/kok/kiadvanyok/_kali_testepites.pdf

Szobabiciklizés közben olvassuk!

Mi az alkalmak alatt megtanultuk, hogy milyen alapfelszerelést érdemes beszerezni: fitnessszőnyeg, két darab félkilós súlyzó (gyűrű alakú, hogy a karra, lábra fél lehessen húzni), kicsi labda, elasztán gumiszalag (expanderként használható), törülköző, palackozott víz és nem utolsósorban szőlőcukor, ha elgyengülnék a gyakorlatok közben.

Nagyon hasznos a közös tornázás, mert a szép alak mellé az ember könnyen beszerezhet barátokat, edzéstapasztalatot, segítséget a továbbiakban.

Sokan nem tudják, hogyan kezdjenek neki, hogyan folytassák, és főképp, hogy miért akar állandóan annyira hajtani az az edzőnő? Nem saját maga miatt, hanem miattunk!

Másfél hónapja járunk Solyával tornázni, és nagyon élvezzük. Azóta én 6 kilót fogytam, és lefelé tendál a súly. Persze emellett azt is fontos megemlíteni, hogy kicsit az étkezési kultúránkon is változtattunk, de nem sokat... Én este kilenc után már nem eszem, és kenyeret csak reggel. Apró változtatások, de mennyit számítanak. Ez persze csak a MOST, és az EDDIG, a végleges és nagymértékű változást csak és kizárólag a kitartás hozza el!

Szabó Borka

A hõn vrt nyr...

Emlékszem, gyerekként milyen nehéz volt már a június eleji napok elteltét várni, mire elkezdhattk kiírni a táblára a vakcio utolsó betűjét, és milyen lassan nőtt valósággá a sz. Tutajos brndozsa a Tüskevár-beli történetben szívünkhöz szlt. Alig várták a nyarat, alig várták a gondtalan, kötelezettség nélküli hónapokat. A bizonytvnyosztstl iskolakezdsg reggeltől estig a szabadban voltnk. Megpihentnk, feltltekztnk a fk, virágok, madarak látványával, a föld, a homok, a f simogatta talpnkat. Lavór, kiskd, folyó vagy tópart httt a forró napokon; úszás, bicajozs, erdőjárás edzett bennünket.

Amikor picik voltak a gyerekeim, az udvar volt a nyári birodalmuk. Mndig érett valamilyen gyümölcs, a kicsi kertben a zöldség zöme is megnőtt. A gyerekekkel együtt vettk ki sval a rpt, petrezselymet, vatoskodtnk a szrs uborkával, együtt szdtk, bontották a borst – milyen édes is gy, frissiben – meg a babot. A paradicsomok roppansak, édesek ma is – a többihez nincsen már időnk, sem erőnk. Akkoriban közös munkával és mulatsggl minden nyáron tettk el télire lecsót, paradicsomot, beftteket, lekvárokat, savanyúságot.

Amikor iskolások lettek a gyerkőcök, rltem, hogyha sikerült nyáron egy-egy hét szabadságot egyben kivennem – nagyanyjuk nélkül egyedül lehettek volna naphosszat.

Az budai-sziget jtsztereit látogatták, nagy szigetkerlseket rendeztek BMX-kerkprjaikkal. Sokszor ment veszendőbe a kert termése – nem gyztk sem leszedni, sem enni, sem feldolgozni. Az iskolaidő feszttett tempóban telt, mindenkinek ki volt osztva a feladata, hogy minden kötelezettség teljesüljön.

Tavasz végére elfáradva várták a kicsit fesztelenebb nyarat, s a horgászvíz mellett eltöltött néhány hosszú hétvége elrppt, mint egy-egy pillanat.

Mióta egyedül szervezik szabadidejüket, nem számítanak az évszakok. Mehetünk iskolaidőben, a tömeget elkerülve a Balatonhoz. Mehetünk kettesben. S a csendes parton visszahallom a régi idők gyerekszvajt, újra látom csillogó szemket, ahogy kkl szjjal is mg egyre folytatták a pancsolst, fáradhatatlanul szaladgltak, ettk a dinnyét, csorgott a karjukon végig a piros l.

Emlékszem a tbortzekre, az alig kivárható nyrnstsekre, a csillagokra és hullcsillagokra, holdfelkeltkre, éjszakai frdzsekre.

Este kilnk a kertbe.

Szótlanul fogjuk egymás kezét.

Tücsök ciripel.

Denevérek kergetőznek.

Lassan itt az sz.

Bogár Zsuzsanna

Sank M. Sándor: Rimbatr

„Egy görög filozófusnak volt egyszer egy tanítványa, akinek mestere azt parancsolta, három éven keresztül adjn pénzét mindenkinek, aki megsérti t. Amikor a próba letelt, mestere gy szlt hozzá:

- Most már elmehetsz Athénba blcsessgot tanulni.

Amikor a tanítvány megérkezett Athénba, egy blccsel találkozott, aki a város kapujában üldögélve minden arra jrt sértegetett. Megkapta a magtt a tanítvány is, aki hhatzni kezdett.

-Miért nevensz, amikor n srtegetlek?-kérdezte a bölcs.

-Azért-felelte a tanítvány-mert három lltt éven keresztül fizettem az efféle bánásmódért, és most tled megkapom ingyen.

- Lépj be nyugodtan a városba - felelte a bölcs. - itt minden a tiéd.”

Ezzel az ógörög blcsessggl kezdődik Sank M. Sándor kötete.

Mlt bevezetés egy csodálatosan izgalmas utazáshoz. Hálás vagyok, amiért egy ilyen emberrel hozott össze a sors.

Egy szórakozóhely teraszán üldögéltem ugyanis, mikor a költőt megismertem. Nem, nem interjú miatt. Csak gy odajött. Felajánlotta, hogy támogassunk (többen voltnk ott) egy otthontalant. Egy vékony kis könyvecskét nyújtott t nekünk, pillantsunk bele.

Kvlrl fekete borítóján művészi fotó, belelapoztam, belül kincsek...

Természetesen megvettk tőle a könyvet. A Művész eladta

letrt a Művészetet.

„A Tömeg tapsol

ljenez a Nép

A Medve táncol

Vetkőzik a Szép.”

A költő szavaival élve.

Versei erőteljesek, és félelemtől mentesek. Nem retteg attól ami a hétköznap embert kti, és ez nemcsak a mondanivalban, a versformában is jelen van.

Témája az egész let. Mert  többet lt. Kvlrl, pontosabban.

Vissza is kapjuk tőle. A szemünk közé. Csak gyzzk lelkileg.

S rtsk.

Nehéz nyelvet beszél Sank M Sándor. A lra nyelvét.

De azt tökéletesen. Anyanyelvknt. gy bánik a szavakkal, mint Kasza Gábor fotogrfiin alakjaival. Mert ennek a kötetnek illusztrációja is van. Csodálatos, elgondolkodtt fotók. Illenek a versekhez, a hangulathoz. Néha a tematika is stimmel. De nem mndig-elvégre ki mondta, hogy ezek az erőteljes, kifejező képek kötelesek szolgálni s vakon követni a verseket?

Hogy Sank M Sándort idézzem:

„pttem n is egy várost, melyben gondolatok a házak, a szavak parkok és a rmek az utak, melyek elvezetik a megfáradt vándort a fény-árnyék palotába ahol egy újabb - talán végső - küzdelemnek lehet részese, ha vállalja a kihívást.”

Remélem, sokan merik majd vállalni.

Talán akkor végre nem kell a Klttnek potom pénzért árulni a Művészetet.

Ternk Tünde

Tábori élménybeszámoló

Nemzetközi Magyar Életmód-tábor 14. éve a Börzsönyben, Kóspallagon, a Rablótanyán, Budapesttől 60 km-re, 2007. július 15-22., vasárnaptól-vasárnapig.

Már tavaly nyáron is szerettem volna ott lenni a Ferenczy László által akkor 13. alkalommal megrendezett életmód-táborban, de 2006 nyarán nem ezt hozta a sorsom. Sebaj! Idén sikerült eljutni a Kóspallagtól körülbelül 1 kilométerre fekvő táborba, ami a Rablótanya nevet viseli.

Dombok és hegyek között, az erdőtől övezve, gyönyörű környezetben helyezkedik el a szállás- és táborhely, amit egy iható vizű forrás és az abból fakadó csermely határol.

Vasárnap délután érkeztem meg, majd a regisztráció és a papírok kitöltése után, nem messze a tábor főépületétől felvertem a sátram. Akik nem a sátorozás mellett döntöttek, azokat kő- és faházban szállásolták el (4,5 és 8 személyes szobákkal). Szerencsére az időjárás kegyes volt hozzánk, így szinte egész héten élvezhettük a napsütést, amit időnként enyhített csak a szellő, egyszer pedig laza zápor verte le a port.

Összesen körülbelül 160 ember érkezett a Rablótanyára, az országhatáron belülről és kívülről egyaránt. Jöttek Erdélyből, a Vajdaságból, Kárpátaljáról, Felvidékről, érkeztek táborozók Szlovákiából, Szerbiából és az ország minden tájáról. Rengeteg érdekes embert hozott össze ez a tábor egy helyre, így könnyedén alakultak ki barátságok, sőt, többen párra is találtak a tábor időtartama alatt. A táborlakók életkora igen széles skálát ölelt fel – 1 évestől a nyugdíjaskorúakig. Sokan családotól jöttek, és volt aki egészen kicsi gyermekét is magával hozta, hogy a csöppség se maradjon ki abból a jóból, amit ez az egy

hét természetközeli kikapcsolódás, feltöltődés jelentett. Úgy tapasztaltam, hogy a női nem nagyobb létszámban képviseltette magát, mint a férfiak. (Egyébként a résztvevők jelentős része visszajáró táborozó, akik sokat mesélhetnének az előző években megrendezett táborokról, élvezetes programokról.)

Vasárnap kora este Ferenczy László táborvezető üdvözölte a jelenlévőket és ismertette a táborozás legfontosabb szabályait, s hogy miként fog a táborozók összessége egy héten át nagy családként funkcionálni, már ami a főzési előkészületeket, a főzést, a rőzsegyűjtést, a tüzfelügyeletet és a tábornak helyet adó erdőtisztás tisztaságának megőrzését illeti.

A szervezők az ételkészítés és -kiosztás összehangolt munkát igénylő feladatát egy egyszerű rendszer felállításával oldották

meg: hét virágnevet viselő családra osztották fel a táborozók tömegét, így egy családba körülbelül 15 ember került, és miután mindenki megtalálta a családját (ahová jelentkezhettek a tábori regisztráció alkalmával), közösen eldöntöttük, hogy melyik család, melyik napon és mikor vállalja az ételek elkészítéséhez szükséges alapanyagok előkészítését, faaprítást, tüzelést. Ez a rendszer remekül működött egész héten, és a szakácsnők munkáját is jelentősen megkönnyítette.

Bőséges és ízletes, magyarosan elkészített laktovegetáriánus ételeket ettünk, amiket közösen készítettünk elő és főztünk meg a végtelenül kedves szakácsnők segítségével.

A napi háromszori étkezés biztosította, hogy senki ne maradjon éhes. Érdekes, hogy a táborozók nagyobb része nem volt vegetáriánus, mégis mindenki jóllakott és dicsérte az ételeket. Szomjunkat a főépület mellett található forrásnál csillapíthattuk.

A tábor időtartama alatt a főépület mögött könyvbörze működött. Gondosan válogatott, személyiségfejlesztéssel, ezotériával, lélektannal, pszichológiával és egészséges életmóddal, testi-lelki-szellemi egészséggel kapcsolatos könyveket lehetett bolti áron megvásárolni, főleg a Bagolyvár, az Édesvíz, a Bioenergetic és a Mandala-Seva könyvkiadó kínálatából, de az előadók munkáit (könyvek, füzetek, újságok, dvd-k, vhs-ek) is meg lehetett kapni.

A tábor programjának vázát a délelőtti, ebéd utáni és késő délutáni (néha estébe nyúló) előadások adták. *Ezek élveztek minden mással szemben prioritást (azt persze hozzá kell tennem, hogy semmi sem volt kötelező a táborban).* A hét folyamán összesen 13 kiváló előadó 15 előadását és műsorát láthattuk, hallhattuk. Az előadók mindannyian munkáik alapján ismert és elismert emberek, így érdekes,

izgalmas és lélekemelő témákban művelődhattunk.

Hallhattunk előadást az életcsinálás művészetéről Ferenczy László előadásában, az őshagyomány és a modern tudomány összefüggéseiről (Géczy Gábor), a természetgyógyászat különböző formáiról (Géczy Gábor, Ferenczy László, Kovács Magyar András), a jóga filozófiai hátteréről és letűnt korok híradásáról (Avatára), a csontkovácslást Kovács Magyar András mutatta be gyakorlatban, a hétköznapi egészséges életmódról és táplálkozásról prof. dr. Török Szilveszter tartott tömény és hasznos előadást, ősmagyarságunk gyökereiről Bakos Attila, az új orvostudományról Barnai Roberto, a hétköznapi környezetvédelemről Bíró György, és arról, hogy miként legyünk fiatalok sokáig, Urbán Valéria beszélt. Jakab István előadásában

Fotó: Reich Károly

megismerkedhettünk a víz rejtett bölcsességével és Masaru Emoto munkáival. Takács Zoltán az időfizika rejtelméről beszélt. Számtalan új szempontot ismertünk meg a munkáik és megjelent könyveik által hazánk határain belül jelentős ismertségnek örvendő előadók által.

Vasárnap este, a vacsora elköltése után került sor az „angyalsimogatásra”, ami fantasztikus élmény volt a résztvevők számára, és a társaság tagjai között igen hamar ledöntötte az esetleges falakat. (Nem árulom el, hogy pontosan mi is ez, meg kell tapasztalni!)

Hétfőn Ferenczy László előadása után, az este folyamán a „Kívánságfa állítás” hozta közelebb az embereket.

Az idén is tiszteletét tette a táborban Kövi Szabolcs, aki **kedden** este erdei élő koncert keretében, filmvetítéssel kísérve mutatta be legújabb albumát, a Szerartást. Csodálatos élmény volt a misztikus hangulatú, gyönyörű és lágy muzsikát a naplemente után szép lassan sötétbe boruló erdő fái alatt meghallgatni.

A programok közötti szabad időben többen tollaslabdázta, kártyáztak, sétáltak és felfedezték a környéket, de volt kézműves-foglalkozás a fiatalabbaknak és idősebbeknek egyaránt. Délutánonként ellátogattunk a körülbelül egy kilométerre fekvő focipályára és „majdnem szabályos” meccset játszottunk, mert előfordult, hogy egyszerre 25-26 ember is futkározott a futballpályán.

Esténként, amikor már vége volt a programnak; megesett, hogy a tábor tűz mellett még hajnalig beszélgettünk, zenéltünk, mókáztunk.

Előadások tekintetében a **szerdai nap** vitte a pálmát: zsinórban négy előadót hallgattunk meg, jóformán csak az étkezések idejére tartottunk szünetet, mégis mindenki végig figyelt és jegyzetelt. Késő este a diszkó válogatott finom zenéi törték meg az erdő sűrű csöndjét, és nagyon jó hangulat kerekedett.

A zenés-táncos este után sokan le sem feküdtek aludni, így kialvatlanul ugyan, de lelkesen indultunk útnak **csütörtök** hajnalban, nem sokkal fél három után, hogy a jó két óra gyaloglásra lévő hegycsúcsról megcsodálhassuk, miként bukkan fel a horizonton és kúszik egyre feljebb az égbolton a Nap forrongó korongja. Emellett elég komoly vizuális élmény volt a hegygerincen halkan csücsülő, fáradt emberek csoportját látni.

A táborba visszaérve sokan végighallgatták Kriston Andrea előadását, aki az intimszféránk egészségéről beszélt (könyve is jelent meg a témában).

Délután és este sorban Bakos Attila, prof. dr. Török Szilveszter és Jakab István előadása után, éjszakába nyúló filmvetítés következett: a „Mennyei prófécia” című filmet néztük meg.

A **pénteki** napot Barnai Roberto és Bíró György előadása mellett a délutáni ijaszat, de leginkább az esti „Ki mit ajándékoz?” buli és az éjszakai, tábor tűz melletti éneklés teszi emlékezetessé számomra. A „Ki mit ajándékoz?” buli keretében láthattunk hastánc-előadást, hallhattunk szanszkrit nyelven előadott dalt hangszeres kísérettel és kórusal, ketten is adtak elő furulyán dalokat, volt, aki verset mondott, és az egyik kedves szakácsnő komikus előadással szórakoztatott minket. Az esti programra a tábor tűz mellett végül egy srác egy szál gitárral és az énekével tette föl a koronát (később

tudtam meg tőle, hogy az Avatár nevű zenekar gitárosa), aki ismert magyar nótákat előadva invitálta a táborlakókat közös dalolásra.

A szombaton Ferenczy László után Takács Zoltán izgalmas előadását hallgattuk meg, majd a vacsorát követően, amit besötétedett, elismerésre kerültek mindazok, akiknek az áldozatos munkája eredményeképpen ilyen fantasztikus hetet tudtunk együtt eltölteni. Később, méltó lezárásaként a programnak, „angyalsimogatás” következett, utána pedig beszélgetés, aztán zene, tánc és hajnalig tartó bulizás vette kezdetét.

Vasárnap reggel fáradtan, számtalan új és szép élménytől teli szívvel láttunk neki elbontani sátrainkat és összepakolni. Megreggeliztünk, majd reményteljes búcsúzkodás után megfogadtuk: „Jövőre, veletek, uyanitt!”

Összességében elmondható, hogy ez az immár lassan másfél évtizedes múlttal rendelkező tábor elsősorban nem a pihenésről, hanem az aktív kikapcsolódásról, az új gondolatokkal való töltekezésről, ismerkedésről és új barátságok, kapcsolatok szövéséről szól. Olyan útravalóval indulhattunk haza a táborból, olyan páratlan élményekkel, amit bizonyára mindenki megőriz, és valóban találkozunk jövőre Kóspallag mellett, a Rablótanyán.

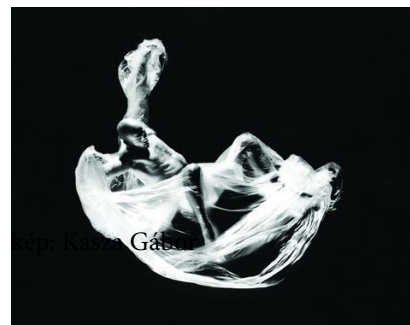
És még valami! A tábor utolsó estéjén Ferenczy László bejelentette, hogy a tábor sikerén felbuzdulva, jövőre nem 7, hanem 10 napos lesz a tábor.

Reich Károly

Sankó M. Sándor

Tolvajok

Tolvajok, Tolvajok
 Kibál és mutogat
 S közben zsebre vágja a Holnapot
 Mert már megette a Tegnapot
 A Tömeg tapsol
 Éljenez a Nép
 A Medve táncol
 Vetkőzik a Szép
 És nincs Most- nincs Ma - nincs Elég
 Csak Bírka - csak Türelem - csak Fájdalom
 Ezer év büne a vállakon!
 S mert felélte a Tegnapot
 Zsebre vágja a Holnapot

ÁRH szeptember 24-30.

Tégy egy részt az egészhez!

A Central and Eastern European Citizens Network tagországi és tagszervezetei felhívással fordulnak mindazokhoz, akik fontosnak tartják a közösségi alapú társadalom kialakulását és ezért tenni is képesek/hajlandók, hogy legyenek alakítói vagy résztvevői az Állampolgári Részvétel Hete nemzetközi eseményeinek!

Az ÁRH-kampányhét, a közép-kelet európai hálózatok együttes és hangsúlyos megnyilatkozása annak érdekében, hogy az állampolgári részvétel problematikája erőteljesebben jelenjen meg az európai médiában, politikában és a civil társadalomban.

A részvétel hete konkrét tartalommal való feltöltése a nemzeti szervezőbizottságok és a csatlakozó szervezetek feladata. A bizottságok május végén minden országban felhívást tesznek közzé, amelyben csatlakozásra buzdítják a tagországok állampolgárait, szervezeteit, intézményeit. A programot a felhíváshoz csatlakozó szervezetekkel közösen alakítják ki és teszik közzé. A tervek elkészülte után háttéranyagokat hoznak létre a média számára, melyet széles körben terjesztenek a helyi, nemzeti és európai szereplők között.

Olyan rendezvények sorozatából áll, amelyek harsányan, mindenki által érzékelhetően hívják fel a szűkebb és tágabb társadalmi környezet figyelmét a részvételi demokrácia fontosságára. A programok figyelemfelkeltő jellegűek, a közjó gyarapítását, a helyi közösségi és civil cselekvést helyezik a középpontba, s azt is bemutatják, hogy mindez lehetséges. Helyi, megyei és országos akciók, szakmai és civil találkozók, médiaesemények, nyilvános gyűlések stb. adják össze az Állampolgári Részvétel Hetének programját.

Az ÁRH-hoz mindenki csatlakozhat, aki fontosnak érzi az emberi kezdeményezés, cselekvés és részvétel fejlesztését, a demokrácia és a civil társadalom erősítését. Örömmel fogadjuk olyanok érdeklődését, akik szívesen szerveznének az állampolgári részvételhez kapcsolódó programokat, de olyan szervezeteket is, amelyek az ÁRH-t hozzákapsolnák meglévő, vagy futó kezdeményezéseikhez. Mindenki más is hozzájárulhat a program sikeréhez, aki ellátogat az ÁRH eseményeire, vagyis ha részt vesz a részvétel hetén.

Azért érdemes részt vened, mert:

- ☛ a helyi ügyek országos és az országos ügyek európai nyilvánosságot kaphatnak,
- ☛ megmutathatjuk, hogy a részvételi demokrácia nem csak utópia, hanem feladat, amely egy jelentős társadalmi csoport közös ügye,
- ☛ bár a részvételi demokráciához kapcsolódó fogalmak egyre divatosabbak, a valós törekvések egyre több akadályba ütköznek,
- ☛ ezeket az akadályokat már nem lehet elkülönült kezdeményezésekkel leküzdeni...
...és ha mi nem veszünk részt az Állampolgári Részvétel Hetén, akkor...?!

Kérdéseitekkel, javaslataitokkal forduljatok az Állampolgári Részvétel Hete koordinátorához, Varga Mátéhoz: matev@kka.hu, 36 1 201 57 28 (HACD - Hungary) vagy a nemzeti szervezőkhöz.

www.arh.kozossegfejlesztes.hu

hirdetés

Szívesen tennél valamit?

Szívesen változtatnál a közgondolkodáson?

Szívesen alkotnál véleményt?

Ha még hiszel valamiben, írd!

Jelentkezni a sablikh@gmail.com címen lehet hagyományos (szöveges) önéletrajzzal!

Bátrak és diákok előnyben!

önkéntes, aktív alkotókat keresünk

Tüspöngés helyben

- Mondja, művészkém (ezek után 8/4-eske!), meddig bírta ki a kis fenekén nyüzsi nélkül a legtovább?

- Azt hiszem, egyszer három percig is. Három percig nem csináltam semmit. De nem biztos, mert nem én mértem az időt.

- Na, hát most fogja – mondta a nővére és rámkötött egy vödör fajtaazonos vért.

Jaj, pezsdlül fel az Olvasó, megint kórháztörténet, még mindig az egészségügy (igen, mindig és örökké). Állítólag ebből állna a munkaképesség, az életszerű élet, a Földet idomtalanul és érdemtelenül benépesítő emberiség feltétele, Nos hát. Kórház. Ritkán, de nagyon szükségem volt rá. Mint most is, amikor az évekig jelzés nélkül hurcolt és növegető daganatom felfedezték,

és már csak nyüzsi-nyüzsi vált lehetségessé és jelen írásomkor meg az eredmény is kétségessé. Az már nem is téma, hogy bemászásomkor megkérdezték, otthon mit szedek. Mondom: csak ilyen B6-ot meg Cerukált, ami egy kicsit rohamos fogyásom megállításában – most 50 kg, 174

magas vagyok.
- De hoztam magammal – vágtam ki büszkén.
- Hát jól tette, mert nekünk az nincs – közölte rezignáltan.
- Gondoltam. Benne vagyunk a reformban. De ne aggódjanak, szike is lesz, csak az asszony később hozza be a banánnal - gyümölcsünk sincs -, mer' elvitte a köszörűshöz a többi konyhakéssel együtt. Altatót viszont nem hoztam. Úgy tudom, van altatóorvosuk – még -, az majd énekel nekem, és a bal vesém vígan távozik a döggel együtt. (Majd meglátjuk vagy nem.)

Most hát itt tartunk és minden más a képzelet szülőtte. A szereplők nem a saját nevükön szerepelnek. A helyszín nem azonos az Uzsokival, ahol vagyok. Úgyhogy ne tudják. De meglepően kulturált környezet, négyágyas szobák – csak a Horváth meg ne tudja! Na, ő a saját nevével szerepel, bár azt, hogy Ágnes és nőnemű, nem árulom el. Hogy a hely szelleme hozta-e – nem mondom, hogy genus loci, mert még felveszik

a kartonomra, mint kóros elváltozást – vagy szerencsém van, de nem panaszkodom a kosztra, ami fontos – lévén szemét, kukacos evő vagyok még civilben is.

De nem árt megemlíteni, hogy a folyosókon, a kórtermekben, ebben az újnak mondható kórházi szárnyban nyugalom van. A régiben viszont dupla kupi, úgyhogy ha lehet, ne kúgyyon má' miránk (sic!) egy zavarállambiztos, mert a két egység kiegyenlíti egymást.

Hát itt nyugodt és profi nővérek, doktortól távoli, beteghez közeli orvosok dolgoznak. Ami egyébként természetes lenne, ha nem itt

élnék a Középreformkelet-Európa közepén. Mondom ezt, mert némely vizsgálatra át kell ruccannom az „öreg házba”. Visszatérve, Petőfivel élve elmondhatom: „De a kocsma bezzeg hangos.” Bizony elég számottevő ismeretekre lehet itt szert tenni. Például igen sok a beteg.

Lehet, hogy latin még az orvosi nyelv, de a mi („új ház”) orvosaink inkább az ómagyart alkalmazzák. Így a beteg is megérti és a kecske is megeszti a káposztát.

(Mi okoz bajt? A káros anyagok, nem a cigi...)

Azután új ismeret, hogy a kórház nem apácázárda. Főleg, mert nincs benne sok fényes lokál.

Aztán az általános nézet – hova siet, várjon, ráér! Hát ez bizony borzalmasan nem igaz.

Tudod-e, patakban ruhát mosó Asszony, hogy mennyi munkából kiesett óra és főleg mennyi stressz adódik az indokolatlan várakozásból? És ez fokozódik, „reform”-nyújtotta, indokolatlan, adminisztrációs

túlterhelésből. Orvos, nővér többet ül a számítógép előtt, mint gyógyít, ápol. Ne hülyéskedj má', Egészségügy elvtárs, hogy ne tუნnád, mi kerül sokba? Nem a gyógyítás, a gyógyszer, a nővér-, doktorfizetés. Nem, okoskám. Nem. A sok elpocsékolott idő, a hihetetlenül ostoba, amatőr döntések, a minden apelláta nélkül végrehajtható ítéletek. A fölösleges beruházások. Amik szülőanyja a hozzá nem értés, az oda nem figyelés és főleg, de nem utolsósorban a PROFIT-érdekeltség.

Tudjátok, mi kerül sokba? Ti. Ti kerültök sokba, és egyre többet fogtok kerülni, ha így marad minden. Én jövőre is a mai orvosomhoz fogok járni. De Kölnben vagy Hágában. Jó lesz, mi?

Ám akkor ki termeli nektek a pénzt? És ki hozza a manit?

Úgy gondolom, az lesz a legjobb, ha úgy jártok, ahogy én gondoltam.

- Folyton eszik, mégse hízik.

- Persze, mert nem egyedül vagyok, zabál velem ez a nem kívánt terhességből származó baba is... De már jó lenne megszülni, aztán megy a francba, intézetbe, én föl nem nevelem!

illusztráció és írás: -jépont-

Tisztelt Magyar Gárda!

Tisztelt Vona Gábor elnök úr!

Állampolgárként írok Önnek. Állampolgári aggodalmamat szeretném tolmácsolni néhány kérdés formájában. Remélem, felvetéseimre választ kapok és megnyugodhatom.

A kezdeményezésük örvendetes! Mindig örömmel látom a magyarság összefogására törekvő emberek munkálkodását. Örömmel olvastam azt is, hogy céljaik között szerepel a magyar kultúra ápolása, az aktív segédkezés a katasztrófa-elhárításban, és nem utolsósorban karitatív, szociális misszió támogatása és szervezése. Természetesnek veszem, hogy a szervezet nem a Jobbik Magyarországért Mozgalom párhadserege, hiszen ebben az esetben Alkotmány 63§. 2. pontjába ütközne, mely kimondja: politikai célt szolgáló fegyveres szervezet az egyesülési jog alapján nem hozható létre.

Azonban az egyenruhák engem is aggodalommal töltenek el. Az uniformis szerepe az egység elrejtése, egy közösséghez tartozás megerősítése. Az egyenruhás emberek összetartóak és közösen munkálkodnak egy cél érdekében, így megvédik egymást. Az egyenruha mögött könnyű elbújni. Fekete gyakorlóban, bakancsban csoportosan masírozó gárdistákat látok magam előtt, akik rendet akarnak tartani az utcán, így felhatalmazva érzik magukat arra, hogy másokat zaklassanak. Vajon meg tudják-e húzni a határt? Meg akarják-e húzni a határt? Szeretném megtudni, hogy lesz-e valamilyen azonosítójuk a gárdistáknak? Lesz-e olyan központ, ahol állampolgárként jelezhetem, ha egy gárdista (akár civilben, akár az egyenruháját viselve) megítélésem szerint túllépett hatáskörén, ezzel a Magyar Gárdát tüntetve fel rossz színben? Számíthatok-e arra, hogy a gárdistákat, akik az egyenruha arctalanságát felhasználva élnek majd ki frusztrációikat, valami szankcióval sújtják majd? Kit tekint a Magyar Gárda felettes, ellenőrző szervnek?

Azt is olvastam a Gárdáról, hogy rendkívüli helyzetekben sietnének a nép segítségére. Szeretném megkérdezni, hogy a rendkívüli helyzetet ki állapítja meg? A Magyar Gárda központja vagy a mindenkori magyar kormány, esetleg a köztársasági elnök? Mit tekintenének Önök polgárháborúnak, és mit elszabadult huligánok lázadozásának? Van-e kidolgozott metódusuk ezek megkülönböztetésére, hogy tudják, melyik oldalon van szükség a gárdisták munkájára? Amennyiben polgárháborúba sodródna a magyar nép, Önök ragadnának-e fegyvert? S ha igen, honnan kapnának éles lőfegyvereket?

Jó lenne azt is megtudni, pontosan miből tudják finanszírozni a gárdisták ilyen sokrétű képzését, felkészítését? Honnan teremtenek forrásokat a fizikai, lelki és szellemi képzésre? Be kell valljam, ez a fajta „képzés” a sok katonai szó között (toborzás, szakasz, rangjelzés, parancsnokság) inkább szigorú kiképzésnek, a Magyar Gárda céljai és vezetői iránt hűséges regruták kondicionálásának tűnik. Hozzá lehet férni a képzés teljes anyagához?

S még vagy ezer ilyen kérdés nyugtalanít, mióta először hallottam a gárdistákról. Remélem, kérdéseimben lehetőséget lát arra, hogy az állampolgárokból felmerült félelmeket eloszlassa és korrekt, megnyugtató válaszokat adva megteremtse a módját, hogy a Magyar Gárdában egy a szebb jövőért munkálkodó szervezetet, és ne egy önkényuralmi hadsereg megalapozását lássuk!

Előre is köszönöm választát!

Tisztelettel,
Sablik Henrik
sablikh@gmail.com

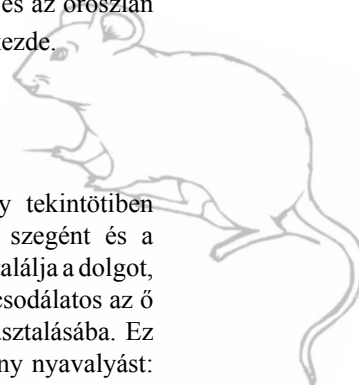
2007. augusztus 21.

A levelet a www.mentropia.hu oldalon közzétesszük, a válaszlevéllel egyetemben.

Az oroszlánról és egérről

Egy oroszlán elnyútozván az erdőben, elaluvék. Melléje gyűlvén a mezői egerek, ott játszadoznak vala környüle. És a kergetésben az egyik reája szökellék az oroszlánra. Felserkenvén az oroszlán, megkapá az egeret. Az egér monda az oroszlánnak. Kérlek tégedet, nagy uram, ne haragudjál reám: ellened nem akartunk vétnei szánszándékkal és semmivel nem akartunk megbántani. Kérlek, megbocsásd vétkeinket, mert nyavalyás férgecskék vagyunk etc. Az oroszlán gondolkodni kezdte, mondván: Micsoda állat ez? Egy szegény és nyavalyás féreg. Ha ezen ugyan bosszút állani akarnál, micsoda volna? Csak szömérem dolog volna. Mert ez nem arra való, hogy ezen bosszút kellene állanom. Megbocsátá ez okáért minden vétkét önéki és szabadon elbocsátá az egeret és hálaadással elválék tőle. Egy kevés idő múlva az oroszlán mulatni méne az erdőbe. És törbeesvén igen kezdte ríni és síni, és igen jajgatá, miért hogy látta, hogy fogllyá esett volna. Hallván ezt az egér, hamar odasiete a sivalkodásra, hogy meglátná, mi lelte volna az oroszlánt. És mikoron meglátta volna az oroszlánnak fogságát, monda: Ne félj, légy jó reménységben, eszembe jut a te jótéted, hogy szabadon elbocsátál. Én is ahhoz képest megszőmlélem a kötéseket a köteleken, és megrágom éles fogaimmal azokat és ottan megszabadulhatsz. És megrágá a köteleknek a csomójokat és ottan megoldának egymástól és az oroszlán megszabadula és nagy örömmel az erdőbe menni kezdte.

Értelme

Senki el ne higye magát az ő uraságában, nagy tekintötiben és nagy méltóságában, hogy ahhoz képest megutálná a szegént és a megnyomorultat. Ha valamiben vétkeznek, és egyenesen nem találja a dolgot, nem kell az okáért mindjárást megnyúzni. Mert az Úristen csodálatos az ő cselekedetiben: ki gyönyörködik az alázasoknak felmagasztalásába. Ez okáért tarts az Istennek ífletitől és meg ne utáljad a szegény nyavalyást: hanem légy engedelmes és kegyelmes hozzá. Úgy történhetik, hogy ő, noha alávaló és szegény, ugyan nagy és igen szükséges dologban szolgálhat és használhat tenéked.

hirdetés

www.palyazatiro.hu

A Stratégiakutató Intézet és a Századvég Kiadó
tisztelettel meghívja Önt

a PARADIGMAVÁLTÁS A DEMOKRÁCIA- ÉS AZ ÁLLAMELMÉLETBEN

CÍMŰ TUDOMÁNYOS KONFERENCIÁRA.

A konferencia tárgya és egyben ürügye

Ugrin Emese –Varga Csaba: Új demokrácia- és államelmélet című könyve.

A konferencia időpontja:

2007. SZEPTEMBER 7. péntek, 9.30 órától 17 óráig
9.00 órakor sajtótájékoztató

A rendezvény helyszíne:

Magyar Kultúra Alapítvány székháza
1014 Budapest, I. kerület, Szentháromság tér 6.

A konferenciát megnyitja, és vitaindítót mond:

Stumpf István politológus, a Századvég Alapítvány elnöke.

A konferencia felkért korreferensei:

Kiss Endre filozófus, **Hankiss Elemér** szociológus, **Kossa Lajos** polgármester (Aba), **Garaczi Imre** filozófus, **Kukorelli István** alkotmányjogász, **A. Gergely András** szociológus, **Pintér István** biztonságkutató, **Hideg Éva** jövőkutató, **Márfai Molnár László** filozófus-esztéta, **Koncz Gábor** közgazdász, **Földiák András** kultúrakutató, **Visegrádi Ildikó** információfizikus, jövőkutató, **Botos Balázs** közgazdász, **Dienes István** mérnök-fizikus, **Major Gyöngyi** közgazdász, **L. László János** újságíró (e-Demokrácia Műhely Egyesület), **Balogh Gábor** gazdaságsszociológus, **Mezei Tamás** matematikus-filozófus, **Ugrin Emese** kultúrakutató, **Varga Csaba** szociológus – és mások

*A konferencia helyszínén a résztvevőknek 500 forintos regisztrációs díjat kell fizetniük.
A konferencia programjáról folyamatosan lehet tájékozódni a www.metaelmelet.hu oldalon.*

Bogár Zuzsanna
Gubis Mariann fotó
Kellényi Kata
Orosz Norbert bulvárblokk
Reich Pároly
Sablik Henrik főszerkesztő sablikh@gmail.com
Szabó Orka illusztráció, korrektúra
Ternák Tünde
Szerkesztők

Vendégek: Pépont
Heltai Páspár

mentropia@yahoogroups.com

www.mentropia.hu

Kézzel készült.